

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 19EK/1547/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123344983
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nikoleta Dušová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123344983.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., IČO: 36 432 105, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava-Nové Mesto, zast.: KOVAL & spol., advokátska kancelária, s. r. o., IČO: 36 648 892, so sídlom Komenského 3, 974 11 Banská Bystrica, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., o vymoženie pohľadávky vo výške 1.535,64,-Eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Dulinu, so sídlom exekútorského úradu E. F. XX, XXX XX A., sp. zn. 30EX 515/23, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

II. Oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 22.06.2023 domáhal od povinného o vymoženie pohľadávky vo výške 1.535,64,-Eur s príslušenstvom, a to na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu – platobného rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 12C/5/2023 zo dňa 10.02.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.03.2023 (ďalej v texte aj ako „exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 07.07.2023 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Dulinu, so sídlom exekútorského úradu Ľudovíta Štúra 12, 071 01 Michalovce, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 30EX 515/23.

3. Súdny exekútor dňa 28.11.2023 predložil súdu podanie povinného označené ako „Návrh na zastavenie exekúcie“ zo dňa 30.10.2023, ktorý bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 06.11.2023, v ktorom povinný uviedol, že dňa 28.04.2017 bola uzatvorená medzi povinným ako žalovaným a Zinc Euro, a.s. Rámcová zmluva – Dĺžník. V dikcii ustanovenia čl. 8 predmetnej Rámcovej zmluvy je uvedené, že dĺžník udeľuje sprostredkovateľovi plnomocenstvo na uzatváranie jednotlivých zmlúv o pôžičkách s investormi v mene a na účet dĺžníka. V rámci jednotlivých zmlúv je uvedené, že investor bol rovnako ako klient zastúpený spoločnosťou Zinc Euro, a.s., so sídlom Karpatská 3256/15, 058 01 Poprad, IČO: 47 918 551. V rámcovej zmluve Investor – Novácia je plnomocenstvo investora udelené žalobcovi obsiahnuté v čl. 10 predmetnej zmluvy. Pri uzatváraní zmlúv o pôžičke je osoba investora aj dĺžníka zastúpená spoločnosťou Zinc Euro. Napriek tomu, že investor aj dĺžník majú protichodné záujmy, obaja sú zastúpení rovnakým subjektom. V tejto súvislosti povinný uviedol do pozornosti rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 6CoCsp/53/2021 zo dňa 23.02.2022. V prejednávanej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi spoločnosťou Zinc Euro, a.s. a investorom došlo k uzatvoreniu Rámcovej zmluvy – Investor, na základe ktorej sa spoločnosť Zinc Euro, a.s. zaviazala poskytovať týmto osobám ako investorom služby. V prejednávanom prípade rámcová zmluva – investor takéto

plnomocenstvo obsahuje, a to v čl. 12 predmetnej zmluvy, na základe ktorého žalovaný splnomocnil spoločnosť Zinc Euro, a.s. na uzatváranie jednotlivých zmlúv o pôžičkách s vopred neurčeným počtom dlžníkov v mene a na účet investora. Následne došlo k uzatvoreniu zmlúv o pôžičke medzi jednotlivými investormi a žalovaným s tým, že títo boli v zmluve označení svojím identifikačným kódom a zmluvu za obe zmluvné strany ako zástupca uzatvorila spoločnosť Zinc Euro, a.s., ktorá následne pristúpila v mene investorov k zosplatneniu pôžičky a následne uzavrela zmluvu o postúpení pohľadávok, kde zastupovala na jednej strane postupcu a bola zároveň postupníkom. Pri uzatváraní zmlúv nemôže jedna strana zastupovať druhú stranu alebo že jeden zástupca bude zastupovať obe zmluvné strany. V prípade uzatvárania zmlúv o pôžičke spoločnosť Zinc Euro, a.s. ako zástupca zastupoval tak veriteľa ako aj dlžníka. Závazkový vzťah, akým vzťah na základe zmluvy o pôžičke bezpochyby je, je vzťah aspoň 2 subjektov, z ktorých jeden je subjektom práva a druhý subjektom povinnosti, čiže právu veriteľa jednoznačne zodpovedá povinnosť dlžníka. Pre tento typ vzťahov je charakteristické, že každý zo subjektov musí mať iné spravidla opačné postavenie, čím je už a priori daná odlišnosť záujmov týchto strán. Preto podľa názoru súdu nie je možné, aby jeden zástupca uzavrel zmluvu za obe zmluvné strany ako ich zástupca, nakoľko jeho záujem ako zástupcu veriteľa je úplne odlišný, priam protichodný k záujmom dlžníka. Porušenie zákazu obsiahnutého v § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu, v dôsledku čoho neprichádza do úvahy ani ratihabícia podľa § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa § 22 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného. K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd Trnava pod sp. zn. 25CoCsp/4/2020 zo dňa 20.10.2020. Na základe vyššie uvedených skutočností má povinný za to, že zmluva je od počiatku neplatná a prioritne je potrebné sa vysporiadať s otázkou jej neplatnosti. Povinný ďalej uviedol, že predmetný platobný rozkaz bol vydaný vyšším súdnym úradníkom. V tejto súvislosti povinný poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 118/2019 z 12. novembra 2019, podľa ktorého „Vyšší súdny úradník môže vyhotoviť návrh rozhodnutia len podľa pokynov zákonného sudcu, alternatívne si musí zákonný sudca návrhu rozhodnutia osvojiť, poprípade revidovať ho podľa vlastného uváženia. Je teda potrebné zásadne rozlíšiť rozhodnutie sudcu ako individuálny právny akt, ktorý je prejavom jeho právomoci a návrh rozhodnutia (jeho písomného vyhotovenia) vyhotovený vyšším súdnym úradníkom, ktorá takú povahu nemá (na rozdiel od vlastného rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka - čl. 142 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, § 3 ods. 1, § 7 písm. g), § 8 ods. 2 písm. f) zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch, ktorý ho iba pripravoval (teda pripravoval jeho návrh), je z ústavnoprávneho hľadiska zjavne neopodstatnená.“ Na základe vyššie uvedených skutočností povinný žiada o zastavenie exekúcie.

4. Spolu s návrhom povinného na zastavenie exekúcie súdny exekútor predložil súdu aj vyjadrenie oprávneného zo dňa 16.11.2023, v ktorom oprávnený uviedol, že navrhuje zamietnuť návrh povinného na zastavenie exekúcie, nakoľko exekučný titul je riadne vykonateľný a právoplatný, t. j. nebráni vymáhateľnosti nároku. K podanému návrhu oprávnený poukazuje na ustanovenie § 61k ods.3 Exekučného poriadku: „V neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.“ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

K tvrdeniam povinného uvádza, že účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Exekučnému súdu bol predložený právoplatný a vykonateľný exekučný titul – Platobný rozkaz č. k. 12C/5/2023-50 zo dňa 10.02.2023, ktorý vydal Okresný súd Rimavská Sobota. Predmetný exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.03.2023. Právoplatnosť rozhodnutia možno definovať ako vlastnosť, ktorá

spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia. Vykonateľnosť rozhodnutia je potrebné chápať ako vlastnosť rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami. Na základe uvedeného mal súd na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie po jeho preskúmaní ako aj po preskúmaní exekučného titulu za nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie mal povinný voči oprávnenému neuhradený dlh vo výške priznanej vyššie uvedeným exekučným titulom. Exekučné konanie a teda aj exekúcia sa začali dôvodne. Exekučný súd v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Exekučného poriadku preskúmal návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy, nezistil dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, a vydal poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomil o tom oprávneného. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Tieto tvrdenia je ale nutné vyhodnotiť tak po právnej, ako aj po skutkovej stránke, a teda je nevyhnutné ustáliť, či k takejto skutočnosti naozaj došlo. Keďže tvrdené skutočnosti môžu a aj sú medzi oprávneným a povinným sporné, dôkazné bremeno v tomto prípade zaťažuje povinného. (Exekučný poriadok, C.H.BECK, Komentár, 3. vydanie). Každý, voči komu bolo vydané riadne, právoplatné a vykonateľné rozhodnutie orgánu, (ktorý vydal exekučný titul, na podklade ktorého zákon exekúciu pripúšťa) je povinný ho rešpektovať a v súlade s výrokom v ňom obsiahnutým sa tak správať, pod hrozbou exekúcie. Pokiaľ povinnosť uloženú exekučným titulom povinný dobrovoľne nesplnil, má oprávnený právo, v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, toto plnenie vynútiť prostredníctvom súdneho exekútora, a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytykané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Ani v prípade pasívneho správania sa účastníka v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný. Povinný navrhol zastaviť exekúciu v podľa ustanovenia §61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, a to z dôvodu, že súd nepreskúmal neprijateľné zmluvné podmienky spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu. Povinným namietané dôvody je potrebné vyhodnotiť ako okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, ktorý je podkladom pre výkon exekúcie v tomto exekučnom konaní. Predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť len skutočnosti procesného i hmotného práva, ktorých spoločným znakom je, že nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by nastali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorý sa stal podkladom pre exekúciu. Návrh na zastavenie exekúcie nie je a ani nemôže byť opravným prostriedkom, ktorým by sa napadol právoplatný a vykonateľný exekučný titul, ktorý slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Skutkový stav, na základe ktorého bol vydaný exekučný titul je predmetom konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, teda v konaní, počas ktorého povinný mal možnosť predložiť svoj nesúhlas s nárokom oprávneného, ktorý je uvedený v exekučnom titule, prostredníctvom na to určených procesnoprávných prostriedkov. V exekučnom konaní, ktoré prebieha na základe výsledku konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, exekučný súd v spojení s návrhom povinného na zastavenie skúma len to, či po vzniku exekučného titulu nenastali okolnosti, ktoré by mali za následok zastavenie exekúcie podľa taxatívnych ustanovení Exekučného poriadku. V súvislosti s vyššie uvedeným mám oprávnený za to, že tvrdenia povinného nezakladajú žiadnu relevanciu vo vzťahu k exekučnému konaniu, nakoľko tieto mali byť uplatnené už v základnom konaní, t.j. v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti oprávnený navrhuje, aby súd posúdil podanie povinného ako nedôvodné, pretože tu nie je žiadny dôvod, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená. Navrhuje preto, aby súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodol, že nie je možné návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovieť, nakoľko povinný nepredložil súdu žiadny relevantný dôkaz, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená,

a v súlade s ustanovením § 61l ods. 3 Exekučného poriadku návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

5. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“), exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

6. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

9. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. Podľa § 201 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, v exekučnom konaní nemožno odpustiť zmeškanie lehôt.

11. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

12. Podľa § 121 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

13. Podľa § 121 ods. 4 CSP, ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

14. Podľa § 121 ods. 5 CSP, lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

15. Z priložených listín mal súd za preukázané, že Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 17.07.2023, čo je preukázané aj doručenkou. Povinný mal teda podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku 15 dňovú lehotu na to, aby podal návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie tak mohol povinný podať najneskôr dňa 01.08.2023. Návrh na zastavenie exekúcie však bol podaný na poštovú prepravu až dňa 03.11.2023 a súdnemu exekútorovi doručený až dňa 06.11.2023, čo bolo preukázané na základe vyjadrenia súdneho exekútora a doručienky. Teda návrh na zastavenie exekúcie bol povinným podaný až po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty, t. j. oneskorene.

16. Podľa vyššie citovaného ustanovenia § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí 15 dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Nakoľko povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodnil len tým, že súd nepreskúmal neprijateľné zmluvné podmienky spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu. Povinným namietané dôvody je potrebné vyhodnotiť ako okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, ktorý je podkladom pre výkon exekúcie v tomto exekučnom konaní. Predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť len skutočnosti procesného i hmotného práva, ktorých spoločným znakom je, že nastali až po vzniku

exekučného titulu. Ak by nastali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorý sa stal podkladom pre exekúciu, a teda nejedná sa o skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí 15 dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie.

17. Vzhľadom na skutočnosť, že návrh na zastavenie bol povinným podaný oneskorene, súd bližšie neskúmal jeho dôvodnosť a ten v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol (I. výroková veta rozhodnutia).

18. Súd však nad rámec uvádza, že sa nejedná o skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí 15 dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Povinný teda nepreukázal splnenie ani jednej z podmienok uvedených v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

19. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ide o najvšeobecnejšie formulované dôvody zastavenia exekúcie odvíjajúce sa aj od toho, že súd síce ex ante preskúmava exekučný titul z úradnej povinnosti, avšak po začatí exekúcie sa môžu preukázať dôvody, pre ktoré ani nemala začať. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, ak by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, ktorý taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

20. Jedným z predpokladov vedenia exekučného konania je relevantný exekučný titul, bez existencie ktorého nemožno exekúciu vykonať. Súd dospel k záveru, že platobný rozkaz, na podklade ktorého sa začala exekúcia, a ktorý má byť exekučným titulom, spĺňa zákonné náležitosti a neodporuje zákonu, preto v súlade s citovaným ustanovením § 53 ods. 1 Exekučného poriadku správne vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi.

21. Súd uvádza, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadny dôvod, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená, nakoľko dodnes platí, že exekučný titul je v celom rozsahu právoplatný a vykonateľný. Exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť vykonateľného rozhodnutia, na podklade ktorého je exekúcia vykonávaná, nakoľko exekučný súd nepôsobí ako ďalšia opravná inštancia v sústave súdov a preto mu zákon nezveruje právomoc predložený exekučný titul akokoľvek preskúmavať z hľadiska jeho správnosti ale skúma len tie náležitosti tohto rozhodnutia, ktoré sú rozhodujúce pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi a povolenie exekúcie.

22. Súd uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia odpovedalo na každú námietku alebo argument účastníka konania, ale len na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre jeho rozhodnutie, preto nebolo povinnosťou súdu zaoberať sa všetkými tvrdeniami povinnej v návrhu na zastavenie exekúcie, ale iba tými, ktoré mali pre jeho rozhodnutie podstatný význam.

23. Pri rozhodovaní súd vychádzal z dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnomu názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených dôvodov nie je dôvodný. Súd nemal zo strany povinného za preukázané, že bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol (I. výroková veta rozhodnutia).

24. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

25. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

26. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 256 ods. 2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

28. Podľa § 199a Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky za zaplatený súdny poplatok s hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

29. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

30. V zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci, teda zásada zodpovednosti za výsledok sporu, a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré úspešný účastník vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Nakoľko oprávnený bol v tomto konaní úspešný, pretože súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s konaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku), avšak v danom konaní si oprávnený nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie voči povinnému neuplatnil, preto súd rozhodol tak, že oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nepriznal (II. výroková veta rozhodnutia).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.